

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. , 06.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Ил. Шарланджиев

при участието на секретаря Надя Анг. Кюмурджиева
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Стефан Ил. Шарланджиев Административно наказателно дело № 20231220200142 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила е жалба от „.....” ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: с.М....., мест.Т....., база Т..... срещу Наказателно постановление №от г. издадено от С.С.-Я..... - Директор на Дирекция „Инспекция по труда” Благоевград. Иска се отмяната на същото като се излагат съображения за допуснати съществени нарушения при издаването му. Оспорват се фактите по НП. Претендират се разноски.

Наказващият орган поддържа становище за неоснователност на жалбата.

РП Благоевград, ТО гр. Гоце Делчев не взема отношение по същата.

Съдът, основавайки се на събраните по делото доказателства, приема за установени следните относими факти:

С обжалваното НП, на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ и във връзка с чл. 415в, ал. 1 от КТ, за нарушение по чл. 2, ал.1 във връзка с чл.16, ал.1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука", е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 300 лв. (триста лева).

Нарушението за което е наложено наказанието се заключава в това, „че „....." ЕООД - с.М....., в качеството си на работодател по смисъла на § I, т.2 от ДР към Закона за здравословни и безопасни условия на труд, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като къмг. не е застраховал за своя сметка за риска „трудова злополука" работника К. К. К., който е в трудови правоотношения с търговеца и изпълнява длъжността „Машинен оператор банциг", по силата на сключен с търговското предприятие Трудов договор №/.....г. и извършващ работа в основната дейност на предприятието - икономическа дейност „Производство на дървен материал и изделия от дървен материал и корк, без мебели", при която трудова дейност съществува опасност за живота и здравето им“.

Свидетелките К. и Ч. са служители на наказващия орган. На г. същите извършили проверка в дърводелски цех и цех за пелети находящ се в м. Т....., в землището на М....., стопанисван от жалбоподателя. На проверката присъствал упълномощен представител. По искане на проверяващите били представени документи, между които и трудовото досие на К. К. К.. От същото било видно, че същия е в трудово правоотношение с дружеството от г., като в трудовия договор било посочено че следва да започне работа на Изпълнявал длъжността „машинен оператор на банциг“. Между изисканите документи била и застраховка за риск от трудова злополука. Такава в случая се изисквала, тъй като Министъра на труда и социалната политика със заповед определя коефициента за трудов травматизъм за страната, като за 2022 г. този коефициент бил 0.64. В същата заповед са изброени икономически дейности които подлежат на задължително застраховане. Длъжностите за производството на дървен материал подлежат на задължителна застраховка, като техния коефициент е 1,79. Бил представен документ за сключена застраховка от м.06.2002 г. за срок от една година, като К. не бил включен в същата. След това била представен добавък към същата от 02.11.2022 г., в който последният вече присъствал. Било прието че през периода от започването на работа да последната дата, същият е работил без застраховка и управителят на фирмата бил поканен да присъства на съставянето на акт за установяване на административно нарушение. На посочената в поканата дата - 05.12.2022 г. същият не се явил и актът бил съставен в него отсъствие. Присъствала свид. К.. След това актът бил надлежно връчен на жалбоподателя. След съставянето на АУАН наказващият орган е приел, че до приключване на производството нарушението е отстранено и издаденото наказателно постановление било съобразено с това обстоятелство.

Съдът приема горните факти за доказани по несъмнен начин въз основа на всички събрани по делото доказателства, същите са ясни и непротиворечиви, поради което не се налага обстойният им анализ и съпоставка.

Разпоредбата на чл. 2, ал.1 във връзка с чл.16, ал.1 от Наредбата за

задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“ сочи, че на задължително застраховане подлежат работниците и служителите, които извършват работа в основната и спомагателната дейност на предприятия, принадлежащи към икономическа дейност с трудов травматизъм, равен или по - висок от средния за страната. Видно от доказателствата по делото дружеството-жалбоподател осъществява като основна икономическа дейност „Производство на дървен материал и изделия от дървен материал и корк, без мебели“. Съгласно Заповед №/.....г. на Министъра на труда и социалната политика, за прилагане по икономически дейности през 2022г., е определен коефициент на трудовия травматизъм за ИД „Производство на дървен материал и изделия от дървен материал и корк, без мебели“ - 1,79. Т.е. същият е по - висок от среден коефициент на трудовия травматизъм за страната - 0,64 поради което и с оглед разпоредбата на чл.52 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд работодателят в случая е бил задължен да сключи такава застраховка за своя сметка. Според чл.16, ал.1 от посочената по-горе наредба договорът за задължителната застраховка „трудова злополука“ се сключва от работодателя и застрахователя или упълномощени от тях лица за всяка календарна година, като срокът на договора не може да бъде по - дълъг от 12 месеца и по - кратък от един месец. Работодателят е длъжен ежегодно да застрахова работниците и служителите си за риска трудова злополука, за своя сметка. В настоящия случай е установено по несъмнен начин, че К. К. К. работел в дружеството на длъжност „Машинен оператор банциг“ по трудов договор №/.....г., като е започнал работа по същото на следващия ден - 2.....г. Както бе прието по-горе, същият към този момент не е била застрахован за риска „Трудова злополука“ и това е станало наг. Т.е. за този период от време работодателят не е изпълнил задължението си за сключване на застраховка за риска „Трудова злополука“ по отношение на този работник и по този начин е осъществил състава на нарушението за което е наказан.

Доколкото нарушението е извършено от юридическо лице, въпросите свързани със субективната страна на нарушението не стоят за обсъждане.

Прието е че нарушението е отстранено веднага след констатирането му, поради което на жалбоподателя е наложено наказание по чл.415в, ал.1 от Кодекса на труда. Тази разпоредба предвижда в случаи като настоящия да бъде наложено наказание „имуществена санкция“ от 100 до 300лв. С

обжалваното НП е наложено наказание в максималния размер като са отчетени като отегчаващи отговорността обстоятелства допуснати и други нарушения, подробно описани в Протокол за извършена проверка с Изх. №/.....г. Същите нарушения обаче не са установени с влязъл в сила акт, поради което не следва да бъде вземани предвид при определянето на наказанието. С оглед на това и доколкото нарушението е допуснато само за един работник и за кратък период от време, съдът намира че наложеното наказание следва да намалено да законовия минимум.

При служебно извършената цялостна проверка по законосъобразността на обжалваното НП съдът не констатира допуснати съществени процесуалните нарушения при издаването му, налагащи неговата отмяна - нито посочените от жалбоподателя, нито други такива.

Не са налице допуснати нарушения при съставянето на акта за установяване на административно нарушение. Същият е бил съставен в отсъствия на нарушителя след като последният е бил поканен да присъства при съставянето му. След това актът е бил надлежно предявен. Налице са ясни описания на нарушението и обстоятелствата при които същото е извършено, както в АУАН, така и в НП. Коректно е посочена нарушената законова норма, като е прието, че се касае за маловажен случай по чл.415в, ал. 1. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган съгласно чл.1б, ал.4, т.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ - София. Актосъставителят е бил компетентен да състави АУАН по преписката по силата на разпоредбите на чл. 55 от ЗЗБУТ и чл.41б от КТ.

Направени са искания за присъждане на разноски и от двете страни.

По силата на разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски които се определят по реда на АПК. В чл. 189, ал.3 НПК е приет принципа, че щом лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран. В случая обаче имаме препращане към реда по АПК, което изключва приложението на този принцип. В чл. 143 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Липсва уредба за това как следва да се постъпи, ако искането за отмяна на административен акт е уважено или

отхвърлено частично. По силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК по този въпрос следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, според които страните имат право на разноси съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането. В подкрепа на такова разрешение на проблема е и нормата на чл. 136 от АПК, според която разностите за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложението на този принцип жалбоподателят има право на разноси по съразмерност, пропорционално на уважената част от жалбата, но в случая не са представени доказателства за направени такива, поради което искането следва да бъде отхвърлено.

Доколкото наложеното наказание се намалява с повече от една втора, но НП не се отменя, следва да се присъди на наказващия орган юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв.

По горните съображения и на основание чл.63 от ЗАНН съдът,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № от г. издадено от С. С.-Я... - Директор на Дирекция „Инспекция по труда” Благоевград, с което на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ и във връзка с чл. 415в, ал. 1 от КТ, за нарушение по чл. 2, ал.1 във връзка с чл.16, ал.1 от Наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука", е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 300 лв. (триста лева), като НАМАЛЯВА наказанието на 100 лв.

ОСЪЖДА „.....” ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: с.М....., мест.Т..... база Т.....да заплати на Дирекция Инспекция по труда” , Благоевград сумата от 150лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Отхвърля искането направено от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Благоевградския административен съд в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщението.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____